

Dissolució de la delegació de la Plataforma per Catalunya Nord (PxCN)

Després d'un any de silenci i de posada en vetlla de la nostra delegació, en resposta a una onada important de dimissions dels executius de PxCN en octubre de 2012, la delegació de la PxCN (Plataforma per Catalunya Nord) s'ha reunit el diumenge 15 de desembre de 2013.

Comprova que la Plataforma per Catalunya no evoluciona cap a un model de partit Nacionalista-Identitari-Català, ben al contrari! Ha estat doncs decidit de posar un terme a les activitats de la delegació nord-catalana. La dissolució s'ha votat per unanimitat el diumenge 15 de desembre de 2013 i fa efecte el dia mateix.

Ningú no dubta de la determinació amb la qual els membres de la PxC i el seu president Josep Anglada combaten la immigració extra-europea, política que va motivar la nostra adhesió a aquest partit. Tanmateix, ens plantejem legítimament preguntes a propòsit de la posició de la PxC en matèria de catalanisme.

Lamentem les maquinacions tèrboles de la PxC en el moment de la jornada de l'11 de setembre de 2012. Un mes més tard, el 12 d'octubre, l'organització no vacil·larà a participar en una contra-manifestació clarament espanyolista.

En ocasió de la commemoració del Tractat de les Pirineus, el 7 de novembre de 2012, la PxC no va publicar cap comunicat per sostenir la nostra acció i la nostra voluntat d'unitat amb el conjunt del poble català. Tal acció hauria constituït tanmateix una penyora forta de catalanisme, sobretot amb la delegació del partit a Catalunya del Nord.

Som desconcertats de la temptativa d'acostament de la PxC amb el Front Nacional, un partit amb personatges com Louis Aliot, que no amaga la seva repulsió a propòsit del fort sentiment identitari a la nostra regió i que recentment s'ha inquietat força de la pujada del nacionalisme català. Sorprenent postura per un responsable d'un partit clarament nacionalista!

L'oposició de PxC a la consulta-referèndum sobre l'autodeterminació del poble català del Principat i la defensa d'un ensenyament bilingüe, (documents emesos en reunió del consell executiu amb data de 12 de gener de 2013) com eixos més importants i entre d'altres, fa completament impossible la nostra continuïtat a PxC.

Algunes observacions :

Pensàvem que el fet de posseir una delegació nord-catalana constituïa per a la PxC una penyora de catalanisme polític. Som totalment enganyats.

Oposar-se a la voluntat del poble català significa condemnar-se a una mort política certa en un futur Estat català sobirà. Com es podria llavors en aquestes condicions lluitar contra la invasió migratòria que patim ?

Podem legítimament preguntar si la PxC és realment identitària. El moviment identitari predica l'autodeterminació dels pobles, el despertar de la identitat cultural i l'instint nacional. Un instint nacional que ha de portar Catalunya cap a la voluntat d'alliberament nacional. Heus aquí un dels principals eixos de la doctrina identitària. En el cas contrari, el terme identitari és inapropiat.

Finalment, si el nostre desig és d'ajuntar-nos en el futur conjunt ethno-cultural dels Països Catalans, no és per fer-se espanyols! És absurd intentar emancipar-se del domini francès per ser enganxat per un altre...

Catalunya del Nord, per ser reconeguda i ser sostinguda, per conservar la seva identitat i reafirmar la seva territorialitat, necessita un Estat Català al Principat. Per tant, els identitaris nord-catalans sostenen sense la menor ambigüitat el projecte d'una Catalunya independent, projecte àmpliament justificat per la història. La nostra visió d'Europa concorda amb aquesta tria !

L'assemblea provisional de la Plataforma per Catalunya Nord (PxCN)